

Contributed by David Baele

dinsdag, 18 december 2012 - Last Updated dinsdag, 18 december 2012

De Oost-Vlaamse stad Aalst stond na de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober in het middelpunt van de belangstelling. Aanleiding was de deelname van de Aalsterse SP.a – afdeling aan een schepencollege met de N-VA én ex-Vlaams Belang lid Karim Van Overmeire, jarenlang kopstuk van het Vlaams Blok en het Vlaams Belang, drie jaar geleden in Oost-Vlaanderen nog lijsttrekker van het Vlaams Belang bij de Vlaamse parlementsverkiezingen, twee jaar geleden nog samen met Filip Dewinter spreker op een anti-islammeeting in de Denderstreek, pas anderhalf jaar geleden bij het Vlaams Belang opgestapt, en dan nog enkel om strategische redenen, slechts een jaar geleden N-VA-lid geworden, en nu al genoemd als schepen in Aalst. Van 'Vlaamse Zaken en Integratie' dan nog. De beroering die hierdoor ontstond doet de vraag rijzen over hoe men zich in Vlaanderen politiek moet opstellen tegenover ex-VB'ers die door Bart De Wever met open armen in de N-VA ontvangen werden.

Van onvrede naar mobilisatie

Dat de Aalsterse SP.a een coalitie zou vormen met de N-VA was blijkbaar geen reden tot verontwaardiging gezien er reeds een voorakkoord bestond. Maar toen aangekondigd werd dat uitgerekend Karim Van Overmeire schepen van Vlaamse Zaken en integratie zou worden gingen de poppen aan het dansen. Op zondag 21 oktober organiseerde Animo Nationaal (de jongerenorganisatie van de SP.a) inderhaast een actie aan het station van Aalst. Volgens partijvoorzitter Tobback was mee besturen met Van Overmeire, een van de auteurs van het beruchte 70-puntenplan van het Vlaams Belang, "niet één maar meerdere bruggen te ver". De oproep tot actie werd echter via e-mail en facebook mee opgepikt door militanten met een socialistische achtergrond maar zonder directe binding met de SP.a (BBTK, LSP, PVDA) waardoor in enkele uren dan toch 30 mensen gemobiliseerd werden, waaronder ook onafhankelijken en individuele SP.a leden.

Net na de actie werd een vergadering samengeroepen met 20 deelnemers waar uiteindelijk de actiegroep Noig Verontruste Aalstenaars (verder Noig VA) werd geboren. Onder de aanwezigen waren verantwoordelijken en militanten van zowel de vakbond, politieke partijen als het verenigingsleven: BBTK, LEEF!, LSP, PVDA, SP.a, Buurtsport, Wereldhuis. Er werd toen afgesproken een eerstvolgende actie te organiseren op donderdag 25 oktober aan het Volkshuis waar het partijbestuur van de SP.a bijeenkwam om de heikele kwestie te bespreken. Op het protest dat zich niet enkel tegen de figuur van Van Overmeire richtte maar ook op de uitsluiting- en sociale afbraakpolitiek van de N-VA daagden onder de ruime belangstelling van de lokale pers een tachtigtal mensen op waaronder vooral syndicalisten. Door deze actie vonden nog meer mensen hun weg tot de Noig VA.

Op maandag 5 november, de dag waarop via een algemene ledenvergadering van de SP.a gestemd zou worden over deelname aan de coalitie, werd een volgende actie gepland. Om het protest kenbaar te maken aan de buitenwereld werd door de Noig VA een petitie opgestart die in 5 dagen tijd 500 handtekeningen wist op te halen. Onder de ondertekenaars: kunstenaars, muzikanten, vakbondssecretarissen en leden (o.a. Caroline Copers, algemeen secretaris Vlaams ABVV), plaatselijke inwoners van Aalst en omstreken, schrijvers, intellectuelen, sp.a-mensen (o.m. Daniël Termont) mensen uit diverse bewegingen (Animo, Kritische christenen, vzw Climaxi, vzw 't Uilekot, 11 11 11) enz... Dit weerklonk tot in de nationale pers (De Zevende Dag, Radio 1,...)

Ondertussen werd ook door andere centrales van het ABVV gemobiliseerd voor 5 november, waardoor op die dag om 19u aan het Volkshuis een 100-tal activisten met overwegend rode

Contributed by David Baele

dinsdag, 18 december 2012 - Last Updated dinsdag, 18 december 2012

vakbondsvlaggen verzamelden om in optocht naar de vergaderzaal van de SP.a te vertrekken. In een persmededeling riep het ABVV Oost-Vlaanderen alle Aalsterse politieke partijen op “om de juiste prioriteiten te stellen en de echte problemen aan te pakken. Investeren in onderwijs, kinderopvang, armoedebestrijding, sociale huisvesting, tewerkstelling en een echte maatschappelijke integratie moet voorrang krijgen op het onderstrepen van de Vlaamse romantiek”.

De Noig VA beschrijft zelf de gebeurtenissen als volgt: “Toen we met de betoging aankwamen aan ontmoetingshuis De Brug stond er al een groep van ABVV’ers aan de deur. De straat vulde zich met rode vlaggen en elke SP.a’er moest zich door de protestmassa murwen om de zaal binnen te geraken. Ondertussen sloten nog meer demonstranten zich bij de actie aan. De verhouding was ongeveer als volgt: 292 leden van de SP.a binnen en ongeveer 120 tot 150 demonstranten buiten. Het riep herinneringen op van toen vakbondsmilitanten in Limburg tijdens een ludieke actie de rug toekeerden naar de SP.a tijdens een partijcongres in de nasleep van het Generatiepact”.

Een voorspelbaar verdict?

De SP.a leden werden bij het betreden van het gebouw getraakteerd op verschillende pamfletten waarin werd uitgelegd waarom zij niet mochten instemmen met zo’n coalitie. Maar het mocht niet baten: 194 stemmen voor de coalitie, 95 tegen en 3 onthoudingen. Volgens de Noig VA was de uitslag geen verrassing voor diegenen die de interne keuken van de SP.a kennen: “De SP.a zit sinds mensenheugenis in het bestuur van de stad Aalst. Hierdoor konden carrièristen zonder scrupules zich gemakkelijk nestelen in de socialistische partij en transformeerden ze de partij gedeeltelijk tot een poel van gewillig kiesvee dat door cliëntelisme wordt onderhouden. De dagen vooraf werd het spel bijzonder grof gespeeld: gemeentepersoneel werd bijvoorbeeld wijs gemaakt dat de SP.a IN de coalitie er zou voor zorgen dat ze hun job niet zouden verliezen ... wat gezien de radicale privatiseringsdrift van de lokale N-VA zeer twijfelachtig is. Van het ASZ (Aalsters Stedelijk Ziekenhuis) werd beweerd dat het zijn vrijzinnig karakter (?) ging verliezen, met andere woorden een “tsjevenkot” zou worden waar euthanasie en dergelijke niet langer zou kunnen. Dit zijn enkele voorbeelden van de lulkoek die verkocht werd om de SP.a stemmers schrik aan te jagen en hen voor een “Ja” stem te mobiliseren”.

Uittredend OCMW-voorzitter Patrick De Smet en Sam Vandeputte, beiden neen-stemmers binnen de SP.a, doen naar aanleiding van de beslissing afstand van hun toekomstig schepenamtbetwilt terwijl ze er beiden recht op hadden omdat ze zich niet kunnen vinden in de huidige situatie. De Smet: “Zo een coalitie met de Aalsterse N-VA kan als we de belangrijkste sociale bevoegdheden in handen hebben, maar dat is dus niet het geval”. Sam Vandeputte: “In het verleden was het wel eens de gewoonte dat iemand niet meestemde met de meerderheid. We gaan op dat elan verder als er geraakt wordt aan sociale verworvenheden”. De Noig VA merkt na de beslissing op dat de tekst van het raamakkoord van de coalitie zelfs nog niet vrijgegeven werd: “De SP.a-leden hebben dus in de praktijk blind gestemd: “Eerst de postjes en dan de inhoud.” Mocht men het wagen in de vakbond om een CAO te stemmen ZONDER de tekst te leveren aan de militanten, zou het kot te klein zijn. Bij de Aalsterse SP.a is men kennelijk op een belangrijke minderheid na alle kritische zin verloren ...”.

De SP.a zal trouwens aan een coalitie deelnemen waarin ze niet eens een blokkeringsminderheid heeft waarmee ze voorstellen kan tegenhouden. Volgens de ondertekenaars van de oproep kan men “trachten te redden wat er te redden valt, maar dat zou wel eens bitter weinig kunnen zijn! Of onvoldoende om de eigen geloofwaardigheid te behouden. Onvoldoende om, vanuit de coalitie, te beletten dat de N-VA en zijn radicaal-rechtse schepen een speeltuin krijgen waarin zij zich kunnen oefenen in grootstedelijk rechts beleid.” Vanuit de oppositie had de SP.a volgens de ondertekenaars veel meer weerwerk kunnen bieden tegen de N-VA: “Dat je, door mobilisatie van de sociale krachten in Aalst, ook zaken kan bereiken. Het zijn niet altijd meerderheden of bestuurders die in Vlaanderen de sociale verworvenheden neer gezet hebben. Dikwijls is het ook de straat, de bevolking, de werknemer die gelijk haalde wanneer hij/zij een goede politieke vertolking kreeg in de instituten”.

Het verloren etnisch homogene vaderland van Van Overmeire

Tot zover de gebeurtenissen. Maar laten we eens stilstaan bij de betekenis en de uitwerking van deze Aalsterse kwestie. Karim Van Overmeire kwam voor het eerst in de nationale media in 1983, als verantwoordelijke van de NJSV, de scholierenafdeling van de NSV (Nationalistisch studentenverbond) in Geraardsbergen. De NSV inspireerde zich op solidaristische ideologen zoals Julius Evola en Mussolini, steunde de apartheid in Zuid-Afrika en voerde actie tegen linkse groeperingen. Van Overmeire organiseerde taalmarsen voor het Vlaams karakter van taalgrensgemeenten als Edingen en Vloesbergen, waarbij het meermaals tot incidenten kwam. In Gent vervoegde Van Overmeire vervolgens het NSV en de gewelddadige extreem-rechtse groep Voorpost. In 1991 wordt hij verkozen als kamerlid voor het Vlaams Blok, waar hij zich vooral toelegt op de Vlaamse kwestie, buitenlandse problematiek en strafrecht. Hij is vanaf dan lid van het partijbestuur en de uitgeverij vzw Egmont.

Bij die uitgeverij publiceert hij in 2005 nog een boek over De Dietse Volksstaat, het idee dat Vlaanderen en Nederland terug samen horen onder de titel: Het Verloren Vaderland. Het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden 1815-1830. Naar aanleiding van de herdenking van de korte periode van 15 jaar dat Nederland en Vlaanderen 200 jaar geleden binnen één staatverband verenigd waren in 1815 werd trouwens kort gelden het comité De Nederlanden Verenigd opgericht. Naast Van Overmeire is ook het voormalig hoofd van de Vlaams Belang studiedienst maar ondertussen ook N-VA'er Geert Van Cleemput ondertekenaar van hun beginselverklaring, waarin het volgende te lezen staat: "Door toedoen van Walen en andere separatistische krachten die de geopolitieke ambities van Frankrijk genegen waren kwam in 1830 een einde aan het Koninkrijk der Nederlanden. De artificiële Belgische staat werd in het leven geroepen en de rechten van de Zuid-Nederlanders, de meerderheid van de bevolking, werden miskend [...] Alle Nederlanders uit Noord en Zuid in één staatsverband verenigen is wellicht niet op korte termijn verwezenlijkbaar. Maar intussen, dringen ondergetekenden hoe dan ook aan op verregaande samenwerking, zowel op het culturele, economische, sociale als politieke vlak. Met het oog op 2015 willen ondergetekenden alle steun toezeggen aan alle initiatieven die vanaf nu genomen worden om de Nederlandse integratie te bevorderen".

Als theoreticus van de partij schrijft Van Overmeire in de jaren '90 vooral teksten over de stappen die genomen dienen te worden om Vlaanderen tot onafhankelijke staat uit te roepen. Hierbij zijn bepaalde Vlamingen de hoofdvijand: "Onze werkelijke tegenstanders zijn de Vlamingen die, behept met allerlei complexen, hun eigen identiteit verloochenen en de zelfvernietiging prediken". Hij komt begin jaren '90 ook op voor vernederlandsing en verblanking van cultuur en media: "Aangezien volgens allerlei rapporten het racisme bij de bevolking onheilspellend welig tiert, is het vanuit het standpunt van de reclamebedrijven toch niet zinnig de reclame op te smukken met een neger of Arabier?" Het Vlaams Blok stuurt tijdens de burgeroorlog in de Balkan in die tijd ook hulpgoederen naar de Kroatische extreem-rechtse Ustasja's en pleit bij monde van Van Overmeire, die het land toen ook bezocht, voor "zo etnisch homogeen mogelijke Balkanstaten."

In 1995 verhuist Van Overmeire naar Aalst waar hij zijn intrede doet in de gemeenteraad en onafgebroken in het Vlaams Parlement zetelt. In het Vlaams Parlement tracht hij de vakbondsmacht te breken via het voorstel om bij sociale verkiezingen iedereen de mogelijkheid te geven een lijst neer te leggen, zelfs als individu, vanaf het moment dat men door 10% van de werknemers op de werkvloer gesteund wordt. Maar hetgeen waarvoor Van Overmeire vooral berucht is is het feit dat hij meeschreef aan de tweede versie van het 70-puntenplan van het Vlaams Blok in 1996. Op 24 oktober verklaart hij op Radio 1 hierover het volgende: "Behalve enkele punten wil ik geen afstand doen van het 70-puntenplan, het is geen jeugdzonde".

Het Anti-Fascistisch Front (AFF) vraagt zich dan ook af of het uit ideologische redenen is dat Van Overmeire afstand neemt van die enkele punten of uit realiteitszin. Hij verwerpt bijvoorbeeld het punt over de georganiseerde terugkeer van alle vreemdelingen als zou dit "pure fictie" zijn, maar hij veroordeelt het niet principieel. In het programma van N-VA Aalst staat trouwens dat een

afzonderlijk meldpunt voor racisme en discriminatie, wat de drempel voor het indienen van klachten kan verlagen, niet nodig is. Volgens het AFF sluit dit aan bij het allereerste punt van het 70-puntenplan van het Vlaams Blok: het “opdoeken van het Koninklijk Commissariaat voor Migrantenbeleid” (nu het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding).

Het cordon breken via ‘zachte infiltratie’

In Knack van 31 oktober laat Filip De Winter over Van Overmeire het volgende weten: “Karim Van Overmeire zegt nu: ‘Dat zeventigpuntenplan was fout.’ En hij neemt afstand van alle punten die blijken geven van ‘een racistische houding’. Zo geeft hij het hof van beroep dus woordelijk gelijk. Ik weet nog hoe emotioneel Van Overmeire was toen wij veroordeeld werden. Hij moet zijn nieuwe uitspraken maar met zijn geweten in overeenstemming brengen. In zijn plaats zou ik mezelf niet meer in de ogen kunnen kijken. Ik zal nooit om het even wat afzweren, zeker niet om schepen of burgemeester te mogen zijn. (boos) En daarvoor het hof van beroep van Gent gelijk geven? Ik pleeg nog liever hara-kiri”. En bevestigd over de vele medestanders van het eerste uur die nu N-VA lid zijn laat De Winter het volgende weten: “Ik ken ze allemaal, vaak van in hun studententijd. Al die jaren deelden wij eenzelfde ideologische lijn. Ik kan me niet voorstellen dat ze in één jaar tijd helemaal veranderd zijn. Ik weet hoe ze echt in elkaar zitten, ik weet wat ze denken. Ik ken de boeken in hun bibliotheek, ik weet welke gesprekken ze voeren, wie hun maîtres à penser zijn. Het zijn namelijk ook de mijne.”

In een interview in De Morgen van 2 november gaat De Winter verder: “Mensen als Jurgen (Jurgen Ceder, collega-auteur van het 70-puntenplan van het VB die deze zomer zijn kandidatuur op de N-VA lijst in Dilbeek terugtrok omdat het veel commotie veroorzaakte, nvdr.) en Karim zijn ervan overtuigd dat ze via de strategie van het entrisme – zeg maar zachte infiltratie – meer kunnen bereiken dan met open vizier aan politiek te doen [...]. Ik twijfel er niet aan dat Karim er als schepen in zal slagen om een paar van onze standpunten te verwezenlijken. U moet weten: het Vlaams Belang zit in zijn genen. Ik ben Karim nog gaan rekruteren toen hij 15 was en voorzitter was van de NJSV. Karim en ik hebben 20 jaar samen opgetrokken, we hebben dezelfde boeken gelezen, dezelfde vorming gekregen en dezelfde reizen gemaakt. Ik kan bij wijze van spreken in zijn schedel kijken.”

De Winter geeft in het interview ook meer details over wie de maîtres à penser zijn waarover hij het in Knack had: “Onze generatie is diepgaand beïnvloed door Nieuw Rechts. Door filosofen als Alain de Benoist en Julius Evola maar ook door politici als Jean-Marie Le Pen, Jörg Haider en Umberto Bossi. En er zijn ook een paar vormende, gemeenschappelijke ervaringen geweest. Zo zijn we samen ontvangen door de eerste Kroatische president. En natuurlijk is er ons gemeenschappelijk verleden binnen het NSV en de soms harde fysieke confrontaties met linkse tegenbetogers. Al die dingen hebben ons gemaakt tot wie we zijn. Dat veeg je niet zomaar weg als je overstapt naar een andere partij.” Maar De Winter ziet ook het positieve van de zaak in: “Ik weet wie die overlopers zijn en ik weet waarom ze overgelopen zijn. Ik hoop dat de VB'ers binnen N-VA samen een strategie zullen ontwikkelen om de macht over te nemen en het cordon te breken. Van sommigen weet ik dat ze daarmee bezig zijn. Hun overstap is dan alsnog nuttig geweest”.

Deze uitspraken van de partijvoorman van het VB geven alvast aan dat Van Overmeire in 2011 naar de N-VA overstapte omdat hij er niet in slaagde het programma van het VB te realiseren in een tot de oppositie veroordeelde partij. Op zijn site leest men namelijk het volgende: “De meest efficiënte weg om ons programma, of minstens delen daarvan, te realiseren, is via beleidsdeelname. Beleidsdeelname is vanzelfsprekend geen doel op zich. Het is ook geen keuze voor of tegen zogenaamde gematigdheid of radicalisme. Er moet een zichtbare breuk met het verleden komen, en een volgehouden inspanning om het cordon te doorbreken”. En naar aanleiding van zijn vertrek bij het VB laat hij het volgende weten: “Het succes van de N-VA bij de federale verkiezingen van vorig jaar heeft duidelijk gemaakt dat heel veel Vlamingen hopen dat deze partij wél voor effectieve en fundamentele veranderingen kan zorgen”.

Het Brussels spookbeeld

Contributed by David Baele

dinsdag, 18 december 2012 - Last Updated dinsdag, 18 december 2012

Van Overmeire aanstellen als schepen van Vlaamse Zaken is zeker niet uniek en ook niet exclusief voor de N-VA in Vlaanderen. Gezien het idee van de hereniging tussen Vlaanderen en Nederland ook niet door iedereen binnen extreem-rechts gedeeld wordt vloeit de toekenning van deze bevoegdheid dus zeker niet alleen voort uit het streven naar een Dietse Volksstaat. Wat menig N-VA leden wel gemeenschappelijk hebben is de negatieve perceptie ten aanzien van steden. Brussel staat hierbij symbool voor de ultieme bedreiging van het landelijke Vlaanderen. "Brussel loopt over en langs de spoorlijn komen meer en meer mensen in Aalst wonen", aldus Christoph D'Haese, de nieuwe burgemeester van Aalst. In het N-VA programma van Aalst leest men dat Brussel "ten gevolge van het falend federaal immigratiebeleid, verhoudingsgewijs de snelst groeiende stad van West-Europa is". En daarom belooft de partij "het maximaal afremmen van de inwijking, en van de import van armoede en achterstand. [...] Alvorens een vreemdeling wordt ingeschreven in het wachtregister of het vreemdelingenregister moet er een grondige woonplaatscontrole en controle op de verblijfsvoorwaarden gebeuren."

Volgens DeWereldMorgen journalist Christophe Callewaert ontvluchten de armere, vaak gekleurde, bevolkingslagen in Brussel de steeds duurder grootstad op zoek naar betaalbare woningen: "Als het al die oervlaamse dorpelingen echt menens is in hun strijd tegen de uitstroom uit Brussel, is er maar één middel dat echt helpt: geef genoeg geld aan Brussel en laat er duizenden sociale woningen bouwen. Een wapperende vlag kan vervaarlijk lijken, maar heeft nog nooit een inwijking tegengehouden." Volgens Eric Corijn, hoogleraar sociale en culturele geografie aan de VUB, teert de N-VA op antistedelijke gevoelens van randstadewoners: "N-VA heeft de rol van Vlaams Belang gedeeltelijk overgenomen in haar antistedelijk discours en kan dat nu ook gaan uitvoeren in de gemeenten waar ze aan de macht komt. [...] Door op een repressieve manier de publieke ruimte aan te pakken en de armen te verdrijven, gaan we de problemen niet oplossen, maar alleen verschuiven. Het beleid is helemaal gericht op maat van een gunstig ondernemersklimaat: een 'propere stad' waarin mensen komen die koopkracht hebben om te consumeren. En wie te arm is, gaan we repressief verwijderen".

Democratie zonder eind(be)stemming

In Aalst zullen de komende jaren dezelfde thema's als het VB door de N-VA vandaag in licht gewijzigde vorm terug op de agenda staan. En voor het eerst krijgt een schepencollege met de N-VA in Vlaanderen de gelegenheid om vanuit bestuurzijde te experimenteren met deze thema's. De Aalsterse kwestie toont mooi aan hoe VB programmapunten via de N-VA in bestuursakkoorden sluipen. Precies daarom vinden de ondertekenaars van de oproep van de Noig VA dat wat in Aalst op het spel staat de grenzen van de stad ver te buiten gaat. Volgens het AFF zijn er reeds 60 VB'ers die de overtap gedaan hebben naar de N-VA: "Van zestig door ons gesignaleerde ex-VB'ers bij de N-VA stonden er vijftig op de N-VA-lijsten voor 14 oktober. Van die vijftig zijn er eenentwintig verkozen als gemeenteraadslid en vier staan als eerste opvolger klaar om in de loop van de volgende zes jaar in te springen. In feite een 1 op 2 voor de ex-VB'ers bij de N-VA". Hiervan kwamen er 16 in de oppositie terecht. Op drie plaatsen was dit niet het geval (Aalst, Brasschaat en Beveren). Volgens Filip De Bodt, gemeenteraadslid voor LEEF! in Herzele, "alvast genoeg om de rest van het netwerk mee levendig te houden, om politieke bestuurservaring op te doen én de sfeer te verzuren met 2014 in het vooruitzicht".

Het voorbeeld van Aalst werd in Brasschaat en Beveren volgens De Bodt dan ook "gretig overgenomen door ex-Vlaams Belangers die de overstap maakten naar de N-VA". Men kan op de website van Luc Sevenhans, ex-VB en eerste schepen in Brasschaat het volgende lezen: "Een partij is voor mij een middel om een doel te bereiken, mijn doel is steeds onveranderd gebleven maar het Vlaams Belang was voor mij niet meer het juiste middel. Ik ben begin 2009 uit het Vlaams Belang gestapt." Ook Bruno Stevenheydens, ex-VB'er en nu eerste schepen voor N-VA in Beveren verwees in zijn ontslagbrief naar de mogelijkheid om mee te besturen: "Aan de basis ligt naast de houding tegenover het polderdorp Doel mijn houding inzake de strategie en stijl van de partij waar ik vaststel dat er geen oprechte bereidheid is om uit het isolement van het cordon sanitaire te breken".

Contributed by David Baele

dinsdag, 18 december 2012 - Last Updated dinsdag, 18 december 2012

De ondertekenaars van de oproep van Noig VA huiveren ook bij het idee dat een socialistische partij als de SP.a gaat meewerken aan een coalitie die van Aalst het laboratorium maakt voor een grootstedelijk rechts beleid in Vlaanderen. Op de stelling van de voorstanders van een coalitie binnen de SP.a dat het om een democratische beslissing gaat van Aalstenaars, tegen de bemoeienissen van de partijtop, de vakbonden en linkse actievoerders antwoorden de Noig VA dan ook het volgende: "Een democratische samenleving gaat evenwel verder dan besluiten en stemmingen. Democratie is een proces zonder eind(be)stemming. Een democratische beslissing en debat kent ook geen ruimtelijke beperkingen: wij staan op het recht om publieke debatten te voeren ook met mensen van buiten de SP.A of van buiten Aalst. Deze discussie overstijgt de grenzen van de stad". De strijd is dus zeker niet verloren maar of extreem rechts in Vlaanderen zijn slag zal binnenhalen zal afhangen van de mate waarin de actievoerders het democratisch proces via de mobilisatie van de sociale krachten zullen verder zetten. Want het zijn inderdaad niet altijd de meerderheden of besturen die in Vlaanderen de sociale verworvenheden hebben neergezet.

Referenties:

<http://www.socialisme21.be/binnenland/de-aalsterse-kwestie/>

<http://www.uilekot.org/node/699>

<http://www.socialisme21.be/binnenland/oproep-coalitevorming-schepencollege-aalst-wat-staat-er-op-het-spel/>

<http://www.uilekot.org/node/701>

<http://aff.skynetblogs.be/archive/2012/10/24/karim-van-overmeire-van-die-boer-geen-eieren.html>

<http://aff.skynetblogs.be/archive/2012/10/31/dewinter-knackt.html>

<http://aff.skynetblogs.be/archive/2012/11/02/karim-van-overmeire-van-je-vrienden-moet-je-het-hebben.html>

<http://aff.skynetblogs.be/archive/2012/10/22/na-de-vlaamse-onafhankelijkheid-de-dietse-volksstaat.html>

<http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2012/10/20/de-kracht-van-verandering-vendelzwaaien-tegen-brusselaars>

<http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2012/10/16/n-va-teert-op-antistedelijke-gevoelens-van-rands-tadbewoners-zegt-eric-coriijn>

http://www.roodlinks.be/index.php?option=com_content&view=article&id=22472:spa-gaat-in-zee-met-karim-van-overmeire-en-de-rest-van-n-va-&catid=22:lokaal&Itemid=127

Dit artikel verscheen eerder op de website van [Leef](#)